

Tijdschrift BGB, Verschijnt maandelijks
V.U. Tony Lemmens, BB Diestsevest 40, 3000 Leuven
Mail, P924176

Nieuwsbrief november 2023

Ga terug naar start!

Vlaamse regering bereikt akkoord. Speler verlaat het veld. Vervanger valt in. Posities worden gewijzigd. Akkoord spat uiteen. Akkoord bis komt tot stand. Akkoord bis op de helling. Ontwerp wordt voorstel. Vlaams Parlement vraagt advies aan Raad van State. Advies: Ga terug naar start!

Dit is kort samengevat het parcours dat het zogenaamde stikstofdecreet tot dusver heeft doorlopen. Het lijkt wel een spelletje monopolie, deze keer zonder winnaar en met alleen maar verliezers. Helaas is de stikstofproblematiek te ernstig om een spelletje te spelen. Het advies van de Raad van State was ronduit vernietigend: juridisch prutswerk, wetenschappelijk onvoldoende onderbouwd en inhoudelijk niet steekhoudend.

Wat mij het meest verbaast is dat de Vlaamse regering er na al die tijd niet in geslaagd is een sluitend voorstel op papier te zetten dat de toetsing door de Raad van State kan doorstaan. Het is trouwens niet de eerste keer dat de Vlaamse regering bakzeil moet halen. Het bezwaar tegen de invoering van het capaciteitstarief voor elektriciteit werd verworpen wegens laattijdige indiening. De eindtermen voor de tweede en derde graad van het secundair onderwijs werden door het Grondwettelijk Hof vernietigd. Deze en andere onvolkomenheden getuigen van weinig zorgvuldigheid in de beleidsvoering en tast de geloofwaardigheid van onze beleidsmakers aan. Het draagt bovendien niet bij tot de fel beoogde en noodzakelijke rechtszekerheid.

Wat mij in het stikstofdossier ook dwars zit is dat de Vlaamse regering niet bereid is om in overleg te gaan met belanghebbende beroepsorganisaties. Als men een breed draagvlak wil creëren voor onvermijdelijke maatregelen is dergelijk overleg broodnodig. Laat ons hopen dat dit alsnog zal gebeuren.

Een nieuwe start betekent ook een herkansing, een kans om recht te zetten wat fout is gegaan, om plooiën glad te strijken en om een duurzame en rechtsgeldige regeling uit te werken...

Tony Lemmens

Jaarprogramma 2023

Dinsdag 21 november: Programma- en jubilarissendag in Den Egger - zie hieronder.

Donderdag 14 december: Lezing 'Volharden in de broosheid' door theoloog Bert Roebben - zie hierna.

BGB Programma- en Jubilarissendag Dinsdag 21 november 2023

Dinsdag 21 november 2023 is het weer zover: onze jaarlijkse programma- en jubilarissendag op het vertrouwde adres: Den Egger, August Nihoulstraat 74, 3270 Scherpenheuvel.

We starten vanaf 13u30 met de ontvangst en begroeting van de deelnemers met een welkomdrankje. Om 14u volgt in de grote zaal de voorstelling van ons jaarprogramma 2024. Daarna volgt onze vermaarde huldiging van onze 80-, 90-, en 95-jarige jubilarissen en van de huwelijksjubilarissen die 65-, 60- en 50 jaar gehuwd zijn. We sluiten af met een uitgebreide receptie met drankjes en hapjes. Het is een uitgelezen gelegenheid om met collega's een praatje te maken, herinneringen op te halen en nieuwtjes uit te wisselen. Het einde is voorzien omstreeks 17u.

PRAKTISCH

Jubilarissen en hun partner zijn apart uitgenodigd en komen gratis.

Anderen kunnen zich inschrijven met het **formulier** achteraan deze nieuwsbrief of via de BGB-website. De **deelname** aan de programma- en jubilarissendag kost 15 euro per persoon.

Zoals vorige jaren voorzien we een **busdienst** vanaf het station van Leuven naar Den Egger en terug. De autocar Van Aerschot vertrekt **om 12u45 stipt aan perron 14 gelegen aan de Diestsepoort** ter hoogte van het gebouw van Acerta. De bus keert om 17u terug. Inschrijven voor de busdienst kan ook via het inschrijvingsformulier. De **bijdrage** voor de heen- en terugrit is 10 euro per persoon.

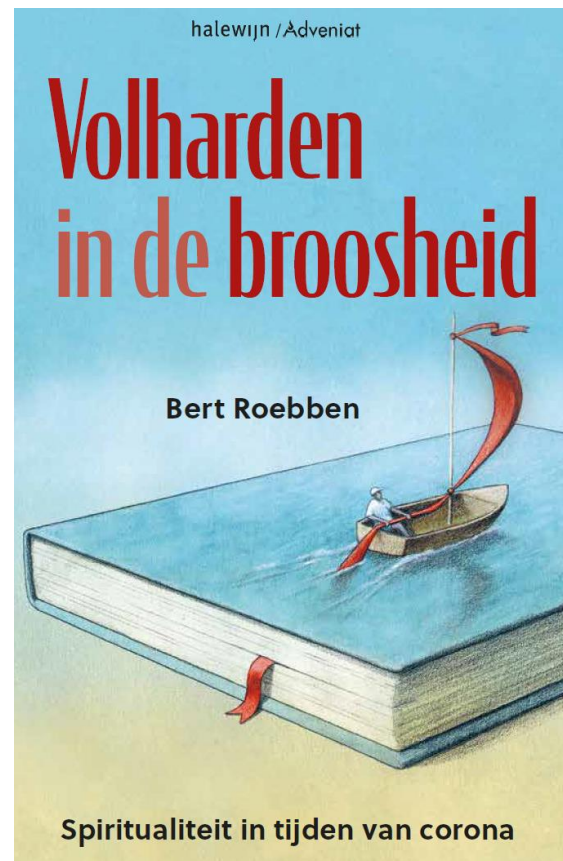
Schrijf je in **vóór 7 november 2023**:

- ofwel per post naar Tony Lemmens, Busselbergstraat 9, 3583 Paal
- ofwel per email naar tony.lemmens@telenet.be
- ofwel via de BGB-website.

De **betaling** van 15 euro per persoon voor de programmadag en 10 euro per persoon voor de busdienst doe je op het rekeningnummer BE91 7390 0930 0176 van BGB met vermelding: je naam/namen - programmadag 21/11/2023

Volharden in de broosheid. Spiritualiteit in onzekere tijden Lezing door Bert Roebben op donderdag 14 december 2023

In deze barre tijden is niets nog wat het lijkt. Vele mensen voelen zich gedesoriënteerd en onzeker. Wat brengt de toekomst? Wat is het 'nieuwe normaal' waarop iedereen na de coronacrisis gehoopt had en dat nu doorkruist wordt door nieuwe crisissen? In deze lezing gaat Bert Roebben dieper in op de ambivalenties die hij zelf, tussen hoop en vrees, heeft ondervonden tijdens de coronacrisis en die ook vandaag nog van tel zijn. Hij ontwikkelt een spiritueel perspectief dat de feiten onder ogen ziet en tegelijk een nieuwe toekomst opent in de richting van een 'Nieuw Kwetsbaar Wij'. Zo wil hij minstens de stomheid doorbreken die ons overvalt wanneer wij met onzekerheid geconfronteerd worden en de traditionele woorden ons geen soelaas meer bieden.

Bert Roebben is professor theologie aan de universiteit van Bonn. Voordien doceerde hij in Leuven, Tilburg en Dortmund. Bert woont in Kessel-Lo, is gehuwd en vader van drie volwassen kinderen. Tijdens de coronacrisis publiceerde hij een boekje met dezelfde titel als de voordracht die hij voor ons houdt op 14 december.

De lezing heeft plaats in zaal Meetjesland, Boerenbond, Diestsevest 14 te Leuven. De lezing begint om 14u. Onthaal vanaf 13u30.

Deelname aan de lezing is gratis maar inschrijven is gewenst. Dit kan via de website <https://b-g-b.be/>, per e-mail aan pieter.michels@yahoo.com of per telefoon op het nummer 0474 969705 van Pieter Michels.

Verslag van de busreis naar de Elzas en de Vogezes Van 18 tot 22 september 2023

Dag 1 - maandag 18 september 2023: Is de Elzas nu Duits of Frans?

Onderweg naar Straatsburg met de gloednieuwe bus van Autocars Van Aerschot is de lucht grijsbewolkt. Gelukkig blijft het droog. Rudi Bollaerts, die al onze reisgids was voor de busreis naar Normandië in september 2022, geeft ons een algemene uitleg over de kenmerken en de geschiedenis van de Elzas en de Vogezes.

De Elzas is de dichtst bevolkte streek van Frankrijk en heeft als grensgebied tussen Frankrijk en Duitsland talloze oorlogen en wisselende machthebbers gekend. Bij het ontstaan van de Europese Unie besliste men van Straatsburg de tweede hoofdstad van Europa te maken, naast Brussel. De woelige geschiedenis heeft sporen nagelaten: de stadjes en dorpen zien er Duits uit en de mensen spreken Frans. Gedenkplaatsen en musea brengen de oorlogen in beeld. De treinen rijden rechts terwijl ze in de rest van Frankrijk links rijden.

Onze chauffeur Dieter, die ons ook in 2022 veilig doorheen Normandië voerde, zet ons af vlak bij het stadscentrum van Straatsburg. Tijdens onze wandeling naar het historische centrum merken we dat het stadsbestuur met haar keuze voor trams en fietspaden voorrang geeft aan een schoon stadsmilieu. Het autoverkeer is beperkt en de straten zijn vol voetgangers. In het restaurant Aux Armes de Strasbourg aan de Place Gutenberg, de uitvinder van de boekdrukkunst, krijgen we een enorme Jarret aux pommes sautées (schenkel met gebakken aardappelen) als middagmaal en een bosbessentaart als dessert.

De Notre Dame de Strasbourg is de beroemdste kathedraal van Frankrijk en is gebouwd met de roze zandsteen uit de Vogezes. De enige torenspits van 142 m hoogte is een meesterwerk van sierlijkheid en lichtheid. Het timpaan boven het middenportaal toont zeer realistische taferelen van het leven van Christus.

Binnen kijken we naar de kleurrijke glasramen, de astronomische klok uit de 16de eeuw en het orgel dat hoog in een zwaluwnest hangt.

Naast de kathedraal zien we het Palais Rohan waar in 1990, tijdens het beruchte overleg over de eenmaking van Duitsland na de val van de Berlijnse muur, de heren

Ruud Lubbers (Nederlandse premier) en Helmut Kohl (Duitse bondskanselier) zwaar met elkaar in conflict kwamen. Een opvallend vakwerkhuis is Maison Kammerzell, waarvan de bovenverdiepingen wel een meter uitsteken over de straat. Lodewijk XIV hief enkel belastingen op de vierkante meters van de gelijkvloerse verdieping.

Na een kleine omzwerving doorheen de smalle straten maken wij een boottocht op de Ill, de rivier die het grote eiland omspoelt waar de Romeinen het kamp Argentoratum, dat later tot Straatsburg uitgroeide, vestigden. De commentaar die elk in zijn eigen taal via oortjes kan beluisteren is bijzonder interessant. We horen dat Le Corbusier zei dat je in Straatsburg nooit uitgekeken raakt op de rijke architectuur. We varen door een wijk met typische Elzasser vakwerkhuisen, Petite France, zo genoemd naar een hospitaal in de 16de eeuw voor soldaten met syfilis of de 'Franse ziekte', zoals de Duitsers het spottend noemden. Door de bouw van Neustadt verdrievoudigde de oppervlakte van Straatsburg tussen 1880 en 1914. Het was de etalage van het Duitse Rijk en bevat veel Jugendstilgebouwen. Verderop in de Europese wijk wordt de verzoening van Europa na de tweede wereldoorlog gedemonstreerd door het hoofdgebouw van TV-zender Arte, dat zowel in het Duits als in het Frans uitzendt, het indrukwekkende Europees Parlement, het Paleis van Europa waar de Raad van Europa zetelt, en het futuristische Paleis van de Rechten van de Mens.

Dieter voert ons in de vooravond naar het Hotel Le Kastelberg in Andlau. In de mooie en gerieflijke kamers zullen we vier nachten logeren. Vanavond verwelkomt het hotel ons met choucroute au cinque viandes. De berg zuurkool op ons bord is gigantisch en is bedekt met vijf verschillende hammen en worsten. Al gauw zijn we gezellig met elkaar aan de praat over onze families, ons vroeger werk en onze reizen.

Rudi vertelt ons de legende van Andlau: Keizerin Richarde werd door haar man, Karel de Dikke, beschuldigd van overspel. Toen een vuurproef haar onschuld bewees, trok ze naar de abdij die ze na een visioen liet bouwen op de plek waar men een berin met haar jongen vond. Nu vind je in Andlau diverse standbeelden van beren, onder meer de Fontaine Sainte-Richarde.

Dag 2 - dinsdag 19 september 2023: Champagne of Crémant d'Alsace?

De 70 jaar oude Route des Vins d'Alsace loopt door een uitgestrekt landschap met pittoreske dorpen omgeven door wijngaarden die reiken tot aan de horizon. De vendange (druivenoogst) is volop bezig: we zien in de zonnige wijngaarden plukkers met felgekleurde bakken op de rug en onze bus moet vertragen voor een wagentje met een grote kuip waarmee de druiven naar de caves (wijnkelder) gevoerd worden. In Orschwiller worden de druiven verplicht met de hand geplukt. In Saint-Hyppolyte loopt onze weg onder een erg lage brug. Op aanraden van Rudi laat Dieter de banden van de bus af en rijdt hij zo traag onder de brug door!

Château du Haut-Koenigsbourg ligt op bijna 800 m hoogte tegen een zandstenen rotspunt en is al van ver te zien. Het is een hele klim langs een kronkelweg door de bossen met kastanjes, eiken, acacia's en naaldbomen.

Het kasteel werd al in de 12de eeuw vermeld. De Duitse keizer Willem II liet het van 1900 tot 1908 restaureren om er een middeleeuws museum van te maken. We klimmen te voet langs de machtige muren in gelaagde zandsteen naar de toegangspoort met valhek en gaan het kasteel binnen langs een trap met schietgaten en doorheen een toren met valbrug. Dwalend door de binnenplaatsen, torens, wenteltrappen, gangen, zalen en kamers beelden we ons in een ridder of prinses uit de middeleeuwen te zijn, de middeleeuwen van de fantasie van Willem II en architect Bobo Ehardt. Het hooggelegen grote bastion belooft ons met een weids uitzicht over de Vogezes en over de laagvlakte tot aan de Rijn.

In de Relais des Moines in Riquewihr eten we een Tourte Alsacienne en een Munsterkaas met komijn gespoeld met een glas Riesling.

Een toeristisch treintje voert ons door de wijngaarden rond de stad. Volgens de audiogids is Riquewihr ontstaan in de 8ste eeuw toen een Frankische man Richo er zijn villa bouwde en zo zijn naam aan de plaats gaf. De ligging in de heuvels aan de voet van de Vogezes was al van in de middeleeuwen gunstig voor de wijnbouw, onder meer voor enkele Grands Crus. Riquewihr werd zo rijk dat het zich kon versterken met een dubbele omwalling. Ook de beroemde filosoof Voltaire investeerde er in een wijngaard. Het stadje is bij wonder ontsnapt aan oorlogen en verwoestingen en heeft daardoor veel intacte steegjes, muren en woningen uit de 16de eeuw.

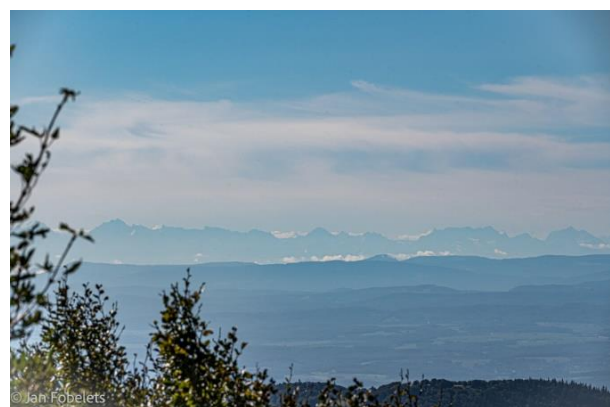
Wegens de vendange zijn de wijnkelders niet toegankelijk, maar een wijnproeverij bij het oudste familiebedrijf Dopff kan wel. Ooit begonnen als kleine wijnboer, bezit de dertiende generatie nu ongeveer 70 ha waarvan 17 ha Grand Cru. In 1874 werd Julien Dopff geboren. Hij groeide op tot de meeste visionaire telg van de

familie en van de wijnbouw in de Elzas. Als eerste startte hij met de export van Elzaswijn naar het buitenland en ontwierp daarvoor de typische fluitvormige fles. Hij begeleidde zelf de kostbare vracht op de boot naar Australië en kwam met zijn zakken vol geld terug. Belangrijker voor de geschiedenis van de Elzas is zijn bezoek aan de wereldtentoonstelling in Parijs. Het champagnebedrijf Mercier liet er de bezoekers met een luchtballon opstijgen om hoog in de lucht van het uitzicht over Parijs én een glas champagne te genieten. Julien ging bij Mercier op stage en maakte twee jaar later zelf 'Champagne aus Deutschland' (Elzas behoorde toen tot het Duitse grondgebied) in Riquewihr. Hij bracht het tijdens de eerste wereldoorlog zelfs tot hofleverancier van de Duitse Keizer. Wanneer de Elzas daarna weer Frans werd, was het verboden 'champagne' te maken buiten de Champagnestreek en had de Elzas een bubbeldrank zonder naam. In 1976 kreeg die de beschermde naam Crémant d'Alsace, gemaakt volgens de 'méthode traditionnelle'.

Dag 3 - woensdag 20 september 2023: Een mannenverslindster in de bergen?

We trekken naar de hoogste punten van de Vogezen. Dankzij het mooie weer kunnen we volop genieten van de prachtige landschappen. In een wei tussen de weg en de spoorweg zien we een tiental ooievaars. Zij zijn in de Elzas een teken van voorspoed voor de huizen waarbij ze nestelen. Rond 1960 waren ze met uitroeiing bedreigd. Een intensief kweekprogramma maakte dat er nu weer 900 koppels door de Elzasser hemel vliegen.

Onze bus stijgt langs een weg met haarspeldbochten doorheen de bossen. Af en toe zijn de ravijnen angstaanjagend. Op aanraden van Rudi doen we, net als de chauffeur, onze ogen dicht! We steken enkele moedige fietsers voorbij. Terwijl vroeger vooral ouderen de streek bezochten, zijn de Vogezen nu populair bij jongere wandelaars en fietsers. De Club Vosgien, opgericht in 1872, heeft een netwerk van meer dan 20.000 km aan wandelpaden aangelegd.

Onderweg stoppen we bij Hartmannswillerkopf. Daar werd in de eerste wereldoorlog een vreselijke veldslag uitgevochten, waardoor het tot 'Nécropole Nationale de la Grande Guerre' (Nationale begraafplaats van de Grote Oorlog) werd uitgeroepen. De slag was symbolisch voor 1915 omdat de oorlog in dat jaar veranderde in een slijtageslag met veel doden zonder enig resultaat. Hartmannswillerkopf veranderde in één jaar tijd acht keer van bezetter. Er vielen

8000 doden en 25.000 gewonden. De soldaten doopten de top daarom Mangeuse d'Hommes (Mannenverslindster).

De Vogezes vormen een bergketen van vooral lichtgekleurd graniet en roze zandsteen en hebben geologisch veel overeenkomsten met het Zwarte Woud. In het breukdal tussen de Vogezes en het Zwarte Woud ligt de vlakte waarin de Rijn loopt. De Vogezes hebben 36 toppen, waarvan Le Grand Ballon (ballon is Elzassisch voor bergtop) met zijn 1424 m de hoogste is. Hij ligt vlak boven de boomgrens en ziet er daardoor kaal uit. Op het asfalt zie je de namen van de wielrenners van de Tour de France. Het gebied bestaat voor 65 procent uit 'opmerkelijke natuurlijke ruimte'.

De Route des Crêtes werd in WO 1 aangelegd om militair transport mogelijk te maken tussen de verschillende dalen. We passeren langs de andere hoogtepunten op de route: Markstein, Hohneck, Col de la Schlucht en ontsnappen even uit de bus om het landschap te bewonderen. Vanaf de Col du Bonhomme zakken wij af naar Kaysersberg, de geboorteplaats van de beroemde arts Albert Schweitzer (Nobelprijs 1952). Daar serveert de baas van Maison Roger Hassenforder ons met bijzonder veel flair flammekueche, een dunne Elzasser pizza op basis van deeg, room, uien en spekreepjes. Vroeger werd die klaargemaakt met de eerste warmte van de broodoven. We krijgen ze in verschillende varianten: nature, forestière, Munster, chasseur...

's Namiddags kuieren we rond in Colmar, de meest typische stad van de Elzas.

De belangrijkste trekpleisters zijn Petite Venise, zo genoemd door de platte schuiten waarmee de groentekwekers hun waren naar de markt brachten, en het Museum Unterlinden, gevestigd in een oud Dominicanenklooster en bekend om zijn topstuk 'het retabel van Issenheim'. Een wandeling door de stad brengt ons ook langs de vroegere wijnbeurs Maison des Têtes met 106 hoofden op de voorgevel, het Museum van de kunstenaar Hansi, vooral bekend als karikaturist, het Museum van Batholdi, die het Vrijheidsbeeld voor New York ontwierp, en ten slotte Manneken Pis, geschonken door het Brusselse Stadsbestuur aan Colmar.

Dag 4 - donderdag 21 september 2023: Spoorloos in de Vogezes?

De Sanctuaire Mont Sainte-Odile is genoemd naar de patrones van de Elzas, die leefde in de zevende eeuw. Het blinde en zwakke meisje werd verstoten door haar vader, hertog Eticho. Bij haar doopsel genas Odile en besloot zij een gelovig leven te leiden. Omdat zij weigerde te huwen, moest ze wegvluchten van haar vader. Na hun verzoening schenkt Eticho haar zijn kasteel waar Odile een klooster vestigt.

Ook voor dit bezoek klimt onze bus omhoog op de beboste hellingen van roze zandsteen die boven de Elzasvlakte uitsteken. Het klooster biedt een terras met breed uitzicht en het beeld van Sainte-Odile, dat hoog boven de ravijn torent, en verder enkele kapellen met de tombes van Odilia en Eticho. In de bossen rond het klooster ligt de Mur Païen (heidense muur), een kolossaal bouwwerk van 12 à 13 km lengte, waarvan de oorsprong en de functie nog altijd een raadsel zijn.

We dalen af naar Obernai, een dubbel ommuurde stad. Al sinds 1310 is er elke donderdag markt. We wandelen via een tunnel met ontelbare fijne bloemetjes door de binnenste stadswal en lopen dan door een straat met vakwerkhuisen tot in het centrum met belfort en gemeentehuis. Daar zien we Sainte-Odile weer op een fontein. Na een wandeling langs de marktkramen op de Promenade des Remparts lunchen wij in l'Ancienne Halle au Blés. Hier serveren ze ons Baeckeoffe aux trois viandes. Dit stoofpotje heet letterlijk 'bakkersoven'. Het vlees wordt gemarineerd in Riesling, samen met uien en bouquet garni en suddert nog tweeënhalf uur tussen twee lagen aardappelen in een Römertopf. Weer lijkt het alsof de Elzassers driemaal zoveel eten als wij.

In de namiddag krijgen we een rondleiding in Natzweiler-Struthof, het enige nazi-concentratiekamp op de (destijds door Duitsland geannexeerde) Franse bodem. Van mei 1941 tot augustus 1944 werden er 52.000 mensen gevangen gezet, in eerste instantie Duitse en Oostenrijkse tegenstanders van het naziregime. Alle gevangenen werden verplicht te werken in een groeve van een zeldzame rode graniet, hoog in de Vogezes. Albert Speer, de architect van het Derde Rijk, wilde die steen gebruiken voor een immens stadion voor de naziparades. Vanaf 1943 werden daar gevangenen met de stempel NN ondergebracht. Het decreet Nacht und Nebel (NN) was gericht op de spoorloze uitroeiing van de verzetsstrijders uit

heel Europa, waarvan de familie nooit van hun overlijden op de hoogte mocht gesteld worden.

We passeren in groep het dubbele prikkeldraadhek. De Franstalige gids geeft ons een rauwe beschrijving van de levensomstandigheden van de gevangenen en beschrijft onder welke bewust geïnstalleerde angst zij probeerden te overleven. Een voormalige barak biedt een beeld van het dagelijkse leven. Verder zien we een gevangenis en een crematieoven. Boven het kamp, te midden van een necropolis, torent een groot herdenkingsmonument. Het kamp was volledig ontruimd vooraleer de Amerikanen het op 23 november 1944 ontdekten.

Net als we de bus opgestapt zijn, krijgen we een eerste hevige regenvlaag. Tot dan genoten we alle dagen van een royale zon!

In ons hotel aperitieven we met een Crémant d'Alsace, aangeboden door Omnia.

Dag 5 - vrijdag 22 september 2023: Kwijt in Nancy?

Na het ontbijt en het ontruimen van de kamers nemen we afscheid van Andlau en steken we de Vogezen over via de tunnel Maurice Lemaire van 6872 m lang.

Nancy werd in de veertiende eeuw de hoofdstad van Lotharingen. De Bourgondische hertogen vonden het erg hinderlijk dat hun bezittingen in Vlaanderen en Bourgondië niet met elkaar verbonden waren. Daarom trachtte Karel de Stoute Lotharingen te veroveren. Hij sneuvelde vlakbij Nancy.

Na de annexatie door Frankrijk zette Lodewijk XV, die getrouwd was met de dochter van de verdreven Poolse koning Stanislas Leszcynski, in 1738 zijn schoonvader op de hertogelijke troon van Lotharingen. Deze hertog heeft een grote invloed gehad op de stad: bouwen was zijn passie en onder zijn heerschappij verrezen de fraaiste gebouwen, pleinen en fontein. Wij bezoeken het grootste en beroemdste plein, Place Stanislas. We zijn zo onder de indruk van de harmonische geplaatste gebouwen en de smeedijzeren en vergulde hekken op de afgekante hoeken dat wij daar een fotograaf kwijtspelen. Zodra we hem even later weervinden, maken we bij de Neptunusfontein onze groepsfoto. Na een wandeling langs de residentie van de hertogen van Lotharingen zetten wij onze reis verder.

Metz ligt aan de Moezel en was in de oudheid groter dan Parijs. Als grensstad met het Heilig Roomse Rijk is Metz meer Duits dan Nancy. Bij het binnenkomen van het

historische centrum valt de honinggele steen op, waaruit de meeste gebouwen zijn opgetrokken. Deze Jaumont-steen uit een groeve in de buurt geeft de stad een karakteristieke en fotogenieke uitstraling.

In El Theatris, het restaurant naast de Opéra de Metz, genieten we van een uitstekende filet de dorade roti en een clafoutis met Armagnac. Dan gaan we naar de gele Cathédrale Saint-Etienne kijken. Oorspronkelijk, in 1220, stonden er twee kerken waartussen de Rue du Vivier lag. Deze straat werd afgesloten en beide kerken werden samengevoegd. Aan de voorgevel bewonderen we de vele beelden, waaronder dat van de profeet Daniël. Omdat de profeet zo sprekend lijkt op Keizer Willem II bekladden de Fransen dit beeld in 1918 met spitschriften. Uniek aan de kathedraal is de enorme oppervlakte en de kunstzinnige waarde van de glasramen van de veertiende tot de twintigste eeuw, onder meer een schitterend glasraam van Chagall. Wegens een eredienst kunnen we het interieur slechts even bezoeken en zo missen we ook het beeld van Graouilly, het monster dat - volgens de legende van Metz - door Saint-Clément in de derde eeuw verdronken werd in een zijtak van de Moezel.

Vlakbij Neufchateau onderbreken we de terugreis voor een laatste avondmaal in La Ferme des Sanglochons, een taverne waar alles met Ardense varkens te maken heeft en dat zelf zijn charcuteries bereidt. Er is zelfs een Musée du Jambon.

Het is donker wanneer we afscheid nemen.

Van harte dank aan onze aangename reisgenoten Luce, Jan, Jozef, Renelda, Cyriel, Maria, Lodewijk, Jeannine, Marie-Paule, Ria, Julien, Lucienne, François, Greta, Luc, Marie-Paule, Christiane, Hilda, Theo, Stef, Mariette, André, Marie-Thérèse, Paula, Jan, Greta, Dieter en Rudi!

De prachtige foto's voor onze website maakte Jan Fobelets: <https://b-g-b.be>

Pieter Michels

FOTOCLUB PRISMA

www.fotoclubprisma.be
volg ons ook op Facebook

Openingsuren:
zaterdag 18 november 2023 van 14u00 tot 22u00
zondag 19 november 2023 van 10u00 tot 19u00

FOTO'S: doorlopend
DIGI-SHOW: 11u - 14u30 - 16u - 17u30 - 18u30 - 20u

FOTOCLUB PRISMA LEUVEN
47^e TENTOONSTELLING
Parochiaal Centrum St-Franciscus
Tiensesteenweg 190 bis - 3001 Heverlee

GRATIS TOEGANG

Proficiat aan onze jubilarissen

95 jaar in 2023:

- 12 november 1928: *Yvonne Ackermans, weduwe van Albert Vandoren (Cera), Groenstraat 76, 3020 Veltem-Beisem*
- 18 november 1928: *Amelda De Becker (ABB), weduwe van Paul Schevenels, Houtstraat 44, 3800 Sint-Truiden*

90 jaar in 2023:

- 11 november 1933: *Modest Maris (ABB), echtgenoot van Marie-Louise Jacobs, Guldensporenlaan 61, 3010 Kessel-Lo*
- 12 november 1933: *Marcel Beullens (BB), echtgenoot van Paula Tesseur, Mercatorlaan 30, 3191 Hever*
- 15 november 1933: *Jozef Bollen (BWP), echtgenoot van Flora Koopmans, Kapelberg 38, 3001 Heverlee*
- 17 november 1933: *Vik Verheyden (Aveve), echtgenoot van Annie De Preter, Middelweg 149, 3001 Heverlee*
- 23 november 1933: *Leopold Willemoons (ABB), echtgenoot van Jacqueline Smolders, Solveld 126, 3980 Tessenderlo*

80 jaar in 2023:

- 22 november 1943: *Paula Schotsmans, weduwe van Jan Nulis (LG), Kapellekensweg 38, 3391 Meensel-Kiezegem*

Onze deelneming aan familie van overleden leden

- 25 september 2023: *Roger Meulemans, echtgenoot van Magda Laermans (SBB), p/a uc Rummens, Aarschotsesteenweg 50, 3300 Tienen*
- 5 oktober 2023: *Yvonne Goris, echtgenote van Piet Henckens (Cera), p/a uc Mattie Kelchtermans, Grootstraat 97z, 3570 Alken*
- 26 oktober 2023: *Christiane Cattoor (KVLV-Ferm), Res. Stella Maris, Elizabetlaan 403/11 8301 Knokke-Heist*

Welkom aan onze nieuwe leden

- Roel Vanhollebeke (CERA-KBC), Bovenbosstraat 114, 3053 Haasrode*
- Lieve Hillen (KVLV-Ferm), Grotlaan 36A, 3680 Neeroeteren*
- Hubert Frooninckx (ABB-KBC), Leuvensebaan 121, 3110 Rotselaar*
- Gaby Trompet (KVLV-Ferm), 3000 Leuven*

INSCHRIJVINGSFORMULIER

Lezing 'Volharden in de broosheid' door Bert Roebben

Donderdag 14 december 2023

Vóór 12 december 2023 opsturen naar:

Pieter Michels, Paul van Ostaijenlaan 2, 3001 Heverlee

of via e-mail naar: pieter.michels@yahoo.com

Inschrijven kan ook via de website: www.b-g-b.be.

Naam en voornaam:

Adres:

.

E-mailadres:

Telefoon/GSM:

schrijft in voor : 1 persoon 2 personen (*)

De lezing heeft plaats in zaal Meetjesland, Boerenbond, Diestsevest 14 te Leuven.

De lezing begint om 14u. Onthaal vanaf 13u30.

Deelname aan de lezing is gratis maar inschrijven is gewenst.

Datum: . . . / . . . /

Handtekening

(*) Kruis aan wat past